

Arrest

nr. 340 867 van 10 februari 2026
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. ROELS
Graanmarkt 17
9300 AALST

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie,
thans de Minister van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 3 juni 2024 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 3 mei 2024 tot het opleggen van een inreisverbod.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 16 januari 2026 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 26 januari 2026 .

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Aan verzoeker werd op 3 mei 2024 een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering afgegeven.

1.2. Diezelfde dag werd aan verzoeker een inreisverbod opgelegd, voor de duur van tien jaar. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“Aan de Heer :

Naam: U.

Voor naam: S.

Geboortedatum: *

Geboorteplaats: Benin City

Nationaliteit: Nigeria

wordt een inreisverbod voor 10 jaar opgelegd v.oor het volledige Schengengrondgebied.

Wanneer betrokkene evenwel in het bezit is van een geldige verblijfstitel afgeleverd door één van de lidstaten, dan geldt dit inreisverbod enkel voor het grondgebied van België.

De beslissing tot verwijdering van 03.05.2024 gaat gepaard met dit inreisverbod.

REDEN VAN DE BESLISSING

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

Overeenkomstig artikel 74/11, §1, vierde lid van de Wet 15/12/1980:

Gaat de beslissing tot verwijdering gepaard met een inreisverbod van tien jaar, omdat de onderdaan van een derde land een ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid.

De betrokkene heeft zich schuldig gemaakt mensenhandel, gepleegd ten opzichte van een minderjarige door misbruik te maken van de bijzonder kwetsbare positie waarin het slachtoffer verkeert ingeval het leven van het slachtoffer opzettelijk of door de grove nalatigheid in gevaar is gebracht ingeval het een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging betreft. Feiten waarvoor hij op 03.10.2019 werd veroordeeld door de het Hof van beroep te Antwerpen tot een definitieve gevangenisstraf van 6 jaar.

Uit het arrest blijkt dat betrokkene te Antwerpen en/of elders in het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, afdeling Antwerpen en /of bij samenhang, elders in het Rijk, van 22 augustus 2015 tot 16 maart 2016 zich schuldig heeft gemaakt aan mensenhandel alsook in de periode van 31.07.2015 en 1 september 2015 tot 28 februari 2015.

Mensensmokkel is een groeiend probleem. Gewetenloze en calculerende mensensmokkelaars verdienen geld aan andermans ellende, het verblijfsrechtelijk precair statuut van de slachtoffers dwingt hen de facto zich de laakbare praktijken van mensensmokkelaars te laten welgevallen. Aan de binnenkomst en doorreis van migranten in de Europese Unie wordt veel geld verdiend. Het is niet onredelijk om uit het gegeven dat betrokkene zich liet inschakelen in een internationaal opererende criminele organisatie met het oog op onwettig geldgewin af te leiden dat hij weldegelijk een sociaal gevaarlijke ingesteldheid heeft. Hij heeft zich bereid getoond geld te verdienen door misbruik te maken van de moeilijke situatie waarin de slachtoffers zich bevonden. Vaak gaat mensensmokkel gepaard met gevaar voor het leven of de gezondheid van de migrant. Uit het aanhoudingsmandaat blijkt bovendien dat de betrokkene zich inliet met seksueel misbruik en de seksuele uitbuiting van bijzonder kwetsbare vrouwen en dit louter voor gemakkelijk geldgewin.

Gezien de ernst van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Dhr. U. werd op 04.04.2024 gesproken door een terugkeerbegeleider van de Dienst Vreemdelingenzaken. Hij werd ingelicht over zijn administratieve situatie. Hij verklaarde sinds 02.08.2018 in België te verblijven. Hij kwam met het vliegtuig vanuit Valencia, Spanje in België aan. Hij verklaarde in België te zijn aangekomen om zijn zoon, Daniël te bezoeken.

Wat zijn familiale situatie betreft verklaarde hij geen zoon, D. E. geboren op 22.09.2016, te hebben in België. Betrokkene geeft geen verdere informatie zoals een verblijfsplaats en/of adres. Het is de Administratie niet duidelijk bij wie zijn zoon momenteel verblijft. Verder heeft hij geen duurzame relatie en/of andere familieleden in België te hebben. Wel verklaarde hij een zoon te hebben in Nigeria (22.09.2016) en twee kinderen in Duitsland (beiden geboren op 19.08.2015). Wat zijn zoon in België betreft kan opgemerkt worden dat betrokkene zelf aangeeft gescheiden te wonen van zijn zoon. Betrokkene geeft namelijk aan in Palma De Mallorca, Spanje te wonen. De uitwijzing van een ouder die niet samenwoont met zijn (minderjarige) kinderen heeft bovendien niet dezelfde ontwrichtende impact op het leven van deze kinderen, als de uitwijzing van een ouder die wel als een gezin samenwoont met zijn minderjarige kinderen. Bovendien heeft betrokkene nooit getracht om zijn verblijf in België te reguleren op basis van zijn zoon. Een schending van artikel 8 van het EVRM kan bijgevolg niet worden waargenomen.

Betrokkene geeft aan te wonen in Spanje te Palma De Mallorca (*). Hij wil terugkeren naar Spanje, waar hij recht op verblijf gehad heeft. De Spaanse autoriteiten bevestigden dat betrokkene geen recht op verblijf meer heeft. Hij wil zijn verblijf in Spanje terug in orde stellen zodat hij zijn vrouw Y.I. terug kan vervoegen in België.

Betrokkene gaat niet akkoord met een terugkeer naar Nigeria, zijn land van herkomst. Betrokkene kan steeds trachten vanuit zijn land van herkomst zijn verblijf in Spanje te reguleren. Een terugkeer naar Spanje is momenteel niet mogelijk gezien het feit dat hij niet langer verblijfsrecht geniet.

Wanneer betrokkene gevraagd wordt of hij al dan niet aan een ziekte lijdt die hem belemmert om te reizen en/of terug te keren naar zijn land van herkomst, geeft hij aan de lijden aan HIV. Hij verklaarde omwille van zijn medische situatie dan ook niet terug te kunnen keren naar Nigeria. In het administratief dossier blijken medische attesten die zijn verklaring ondersteunen. Bovendien verzocht betrokkene op 13.06.2023 een verzoek tot regularisatie 9ter o.b.v. zijn medische toestand.

Op 02.05.2024 werd op basis van een medisch attest voorgelegd door betrokkene een medisch advies gevraagd waaruit blijkt dat de nodige medicatie voorhanden is in het land van herkomst, "Nigeria". Betrokkene mag bovendien opgesloten worden in een gesloten centrum in afwachting van een gedwongen verwijdering naar Nigeria. De arts is van oordeel dat reizen mogelijk is. De behandeling is onontbeerlijk en beschikbaar. De arts is van oordeel na een grondig onderzoek en op basis van het medisch attest dat de zorgen in Nigeria toegankelijk zijn voor betrokkene. Er wordt verwezen naar het Medical Country of Origin Information Report van April 2022 EUAA voor Nigeria

Het administratief dossier bevat geen elementen waaruit zou blijken dat de betrokkene bij terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen onderworpen te worden aan een onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Een schending van artikel 3 EVRM wordt dan ook niet aangenomen.

Betrokkene heeft niet getwijfeld om op illegale wijze in België te verblijven en om de openbare orde zeer ernstig te verstoren. Gelet op al deze elementen, het belang van de immigratiecontrole en het handhaven van de openbare orde, is een inreisverbod van 10 jaar proportioneel."

1.3. Het beroep dat verzoeker had ingediend tegen het onder punt 1.1 vermelde bevel om het grondgebied te verlaten, werd door de Raad verworpen bij arrest nr. 340 865 van 10 februari 2026.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Het eerste en tweede middel luiden als volgt:

"3.1 Eerste middel: schending van de motiveringsplicht

1.

Aangezien er ten eerste schending is van de motiveringsplicht, meer bepaald van de artikelen 2 en 3 van de uitdrukkelijke motiveringswet van 29 juli 1991, alsmede het artikel 62 van de wet van 15 december 1980.

Daarnaast is er schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Dat verzoeker via huidig middel zowel de schending van de materiele als van de formele motiveringsplicht inroept.

Aangezien de eerste bestreden beslissing de artikelen 62 van de Vreemdelingenwet en artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 schendt ingevolge de manifest ontoereikende motivering in feite en in rechte.

Artikel 62 van de Vreemdelingenwet schrijft voor dat de administratieve beslissingen met redenen dienen omkleed te zijn.

Artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 schrijft voor dat de opgelegde motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen die aan de beslissing ten gronde liggen moet vermelden, bovendien moet de motivering afdoende zijn.

Dat gelet op de geschetste feitelijke en procedurele omstandigheden de bestreden beslissing onvoldoende wordt gemotiveerd.

Dat verzoeker integraal verwijst naar hetgeen uiteen werd gezet onder 1. FEITEN EN VOORGAANDEN en de inhoud hiervan onder dit eerste middel als hernomen dient te worden beschouwd.

2.

Het inreisverbod dat afgeleverd werd aan verzoeker is niets meer of minder dan een kopie van het bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is letterlijk "copy & paste".

Alleen al om die reden kunnen zich er ernstige vragen gesteld worden bij de motivering. Gezien het toch om een andere maatregel gaat, zou men toch ook een andere motivering mogen verwachten, quod non.

De overheid baseert zich in het oordeel dat verzoeker zijn gedrag geacht kan worden de openbare orde te schade op een veroordeling door het Hof van beroep Antwerpen van 6 jaar.

Het wordt niet betwist dat dit een zware veroordeling betreft.

Gezien deze veroordeling kan volgens de Belgische Staat worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

De Belgische Staat kan zich, om te oordelen dat een inreisverbod van maar liefst 10 jaar gepast is, niet enkel en alleen baseren op deze veroordeling uit 2019 zonder de inhoud van deze veroordeling ter deze te bespreken - wat niet is gebeurd - en zonder rekening te houden met het gegeven dat de feiten die er aan voorafgaan dateren uit de periode 2015-2016.

De overheid kan niet aantonen dat zij het actueel gedrag van verzoeker ter dege heeft onderzocht.

Zij kan niet aantonen dat verzoeker werkelijk een gevaar voor de openbare orde zou vormen.

Het valt ook te benadrukken dat de Belgische Staat besluit tot een inreisverbod van 10 jaar zonder dat de overheid de dwingende sociale noodzaak aantoont.

De overheid heeft niet onderzocht of er actueel een gevaar voor de openbare orde aanwezig is.

De tuchtrapporten of het gebrek eraan werden niet opgevraagd bij de FOD Justitie.

Er lijkt enkel sprake te zijn van speculatie.

Er is niet in concrete onderzocht of er thans wel degelijk een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging aanwezig is in het gedrag van verzoeker.

De Belgische Staat faalt dan ook om aan te tonen dat verzoeker een gevaar zou zijn voor de openbare orde.

In die zin kan een actueel en reëel risico op een nieuwe schending van de openbare orde dan ook niet weerhouden worden.

De bestreden beslissing is om die redenen niet afdoende gemotiveerd en dient vernietigd te worden."

3.2. Tweede middel: schending van redelijkheidsbeginsel en zorgvuldigheidsbeginsel

1.

Aangezien er ten tweede een schending is van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, in samenhang met artikel 13 EVRM.

Dat verzoeker integraal verwijst naar hetgeen uiteen werd gezet onder 1. FEITEN EN VOORGAANDEN en naar hetgeen werd uiteengezet onder het eerste middel, en de inhoud hiervan onder dit middel als hernomen dient te worden beschouwd.

De bestreden beslissing is strijdig met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Door het nemen van de bestreden beslissing maakt de Belgische staat een inbreuk op de elementaire beginselen van behoorlijk bestuur, o.m. van het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

De door verzoeker ingeroepen zorgvuldigheidsplicht houdt in dat de overheid zich op afdoende wijze client te informeren over alle relevante elementen om met kennis van zaken een beslissing te kunnen nemen (R.v.St., nr. 107.624, 11 juni 2002; zie Arrest RVV nr. 15.753 van 10 september 2008 in de zaak RvV XII).

Aangezien het zorgvuldigheidsbeginsel aan de overheid de verplichting oplegt haar beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr.

167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954; zie arrest RvV nr. 21.834 van 23 januari 2010 in de zaak RvV X / II).

Aangezien in casu op basis van de bestreden beslissing de overheid kennelijk haar discretionaire bevoegdheid heeft overschreden.

Dat de bestreden beslissing kennelijk onredelijk is en derhalve tevens het redelijkheidsbeginsel schendt.

2.

Een inreisverbod is op te leggen in het geval er sprake zou zijn van een gevaar voor de openbare orde en een afwezigheid van humanitaire redenen.

De overheid houdt geen rekening met het gezinsleven van verzoeker op het Europese vasteland zijnde zijn huwelijk in Spanje en de band met zijn zoon Daniel EGBENAYALIYA

In casu wordt er een inreisverbod van 10 jaar opgelegd omdat er sprake zou zijn van een bedreiging voor de openbare orde.

Cruciaal in deze is de definiëring van het begrip openbare orde.

In de terugkeerrichtlijn zelf zit echter geen definitie van het begrip. Er zij evenwel aan herinnerd, dat de uitzondering betreffende de openbare orde, evenals alle afwijkingen van een fundamenteel beginsel van het Verdrag, beperkend moet warden uitgelegd.

Bovendien vormt het bestaan van strafrechtelijke veroordelingen op zichzelf geen motivering van deze maatregelen. Daaruit volgt, dat het bestaan van een strafrechtelijke veroordeling slechts ter zake doet, voor zover uit de omstandigheden die tot deze veroordeling hebben geleid, blijkt van het bestaan van een persoonlijk gedrag dat een actuele bedreiging van de openbare orde vormt (arrest Bouchereau, punt 28).

Dat is in casu, geenszins het geval.

De Belgische Staat kan zich, om te oordelen dat een inreisverbod van 10 jaar gepast is, niet enkel en alleen baseren op deze ene weliswaar zware veroordeling doch die dateert uit 2019 en de feiten die eraan voorafgaan zelf uit 2015 - 2016.

De overheid kan niet aantonen dat verzoeker een actueel gevaar voor de openbare orde zou vormen.

Er is niet in concrete onderzocht of er thans een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging aanwezig is in het gedrag van verzoeker.

In die zin kan een actueel en reëel risico op een nieuwe schending van de openbare orde niet weerhouden worden.

Uit de samenlezing van hetgeen voorafgaat, dient men te concluderen dat de overheid overhaast, onnodig en ondoordacht is tewerk gegaan.

Zo werd er op geen enkele wijze een onderzoek gedaan naar de actuele situatie en naar het feit of er heden een actueel gevaar voor de openbare orde bestaat (zie supra eerste middel) wat men in casu toch mag verwachten wanneer de overheid plant om een inreisverbod op te leggen van maar liefst 10 jaar.

Nergens wordt aannemelijk gemaakt waarom een inreisverbod van 10 jaar proportioneel en redelijk zou zijn."

2.2. De twee middelen worden samen beoordeeld

2.2.1. In de mate dat verzoeker betoogt dat het inreisverbod niets meer of minder is dan een kopie van het bevel om het grondgebied te verlaten, wijst de Raad erop dat, zelfs indien dat -zoals in casu- deels het geval zou zijn, het aan verzoeker toekomt om met concrete argumenten aan te tonen waarom de motieven van de bestreden beslissing niet deugdelijk zijn in het licht van de relevante bepalingen.

2.2.2. Het bestreden inreisverbod is gestoeld op artikel 74/11, §1, vierde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Luidens deze bepaling kan de beslissing tot verwijdering gepaard gaan met een inreisverbod van meer dan vijf jaar, indien de onderdaan van een derde land een ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid.

Verzoeker is van oordeel dat de verwerende partij zich niet enkel en alleen kan baseren op de veroordeling door het Hof van Beroep uit 2019 om tot deze vaststelling te komen, zonder deze veroordeling terdege te bespreken en zonder rekening te houden met het gegeven dat de feiten die eraan voorafgaan dateren uit de periode 2015-2016. Het bestaan van een strafrechtelijke veroordeling doet slechts ter zake voor zover de omstandigheden die ertoe hebben geleid blijken te geven van het bestaan van een persoonlijk gedrag dat een actuele bedreiging voor de openbare orde vormt, zo stelt hij. Er is niet zorgvuldig onderzocht of en gemotiveerd dat er thans een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging is in zijn gedrag en nergens wordt gemotiveerd waarom een inreisverbod voor de duur van tien jaar proportioneel zou zijn.

Verzoeker kan niet worden gevolgd. In de bestreden beslissing wordt verwezen naar de veroordeling voor *“mensensmokkel, gepleegd ten opzichte van een minderjarige door misbruik te maken van de bijzonder kwetsbare positie waarin het slachtoffer verkeert ingeval het leven van het slachtoffer opzettelijk of door de grove nalatigheid in gevaar is gebracht ingeval het een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging betreft.”* Uiteraard is verzoeker op de hoogte van de gronden waarop deze veroordeling is gestoeld, en de Raad is dat evenzeer. Het arrest van het Hof van Beroep bevindt zich in het administratief dossier en de veroordeling staat vast. Verzoeker toont niet aan dat en waarom de verwerende partij de veroordeling verder zou moeten bespreken. Ten overvloede kan er nog op worden gewezen dat in het bevel om het grondgebied te verlaten dat vooraf is gegaan aan het nemen van het inreisverbod en dat door verzoeker ook werd aangevochten wordt verwezen naar de feiten die daartoe aanleiding hebben gegeven, met name dat verzoeker samen met zijn partner T.E. en haar familieleden, deel uitmaakte van een vereniging van mensensmokkelaars die slachtoffers ronselden in Nigeria met als doel hen in Europa na een levensgevaarlijke overtocht over de Middellandse Zee met gammele bootjes te dwingen tot prostitutieactiviteiten teneinde hun “schuld” aan de organisatie af te betalen. Verzoeker toont niet aan op welke wijze hij belangenschade zou hebben geleden in zoverre deze elementen niet zijn herhaald in het inreisverbod.

De Raad stelt verder vast dat de verwerende partij zich niet heeft beperkt tot een verwijzing naar de veroordeling tot een definitieve gevangenisstraf van 6 jaar, maar ook het volgende heeft gesteld:

“Mensensmokkel is een groeiend probleem. Gewetenloze en calculerende mensensmokkelaars verdienen geld aan andermans ellende, het verblijfsrechtelijk precair statuut van de slachtoffers dwingt hen de facto zich de laakbare praktijken van mensensmokkelaars te laten welgevalen. Aan de binnenkomst en doorreis van migranten in de Europese Unie wordt veel geld verdiend. Het is niet onredelijk om uit het gegeven dat betrokkene zich liet inschakelen in een internationaal opererende criminele organisatie met het oog op onwettig geldgewin af te leiden dat hij weldegelijk een sociaal gevaarlijke ingesteldheid heeft. Hij heeft zich bereid getoond geld te verdienen door misbruik te maken van de moeilijke situatie waarin de slachtoffers zich bevonden. Vaak gaat mensensmokkel gepaard met gevaar voor het leven of de gezondheid van de migrant. Uit het aanhoudingsmandaat blijkt bovendien dat de betrokkene zich inliet met seksueel misbruik en de seksuele uitbuiting van bijzonder kwetsbare vrouwen en dit louter voor gemakkelijk geldgewin.”

De Raad acht het niet kennelijk onredelijk dat de verwerende partij uit de ernst van de feiten heeft afgeleid dat verzoeker een sociaal gevaarlijke ingesteldheid heeft. Verzoeker kan derhalve niet worden gevolgd waar hij stelt dat *“een actueel en reëel risico op een nieuwe schending van de openbare orde [...] niet weerhouden [kan] worden”*, zelfs al dateren de feiten van 10 jaar geleden. Verzoeker brengt geen concrete argumenten bij die daar anders over zouden doen denken. Waar hij van oordeel is dat zijn actueel gedrag niet werd nagegaan en de verwerende partij bijvoorbeeld tuchtrappen had kunnen opvragen of het gebrek eraan had moeten nagaan, stelt de Raad vast dat het, gelet op hetgeen reeds werd vastgesteld, aan verzoeker zelf toekomt om aannemelijk te maken dat er elementen voorliggen die kunnen aantonen dat hij, ondanks hetgeen werd vastgesteld, niet langer een sociaal gevaarlijke ingesteldheid zou hebben. Hij blijft daartoe in gebreke. Een loutere verwijzing naar het tijdsverloop volstaat in ieder geval niet, temeer nu verzoeker gedetineerd was en dus geen nieuwe feiten kon plegen.

2.2.4. Waar verzoeker betoogt dat de verwerende partij geen rekening houdt met het gezinsleven van verzoeker op het Europese vasteland, zijnde zijn huwelijk in Spanje, en de band met zijn zoon D.E., leert een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing dat deze elementen wel degelijk in rekening werden gebracht. Het komt dan ook aan verzoeker toe om met concrete argumenten aan te tonen dat en om welke redenen de verwerende partij op dit vlak onzorgvuldig of kennelijk onredelijk zou hebben gehandeld in het licht van het opgelegde inreisverbod. Verzoeker laat echter de motieven ter zake volledig ongemoeid en toont dus niet aan dat ze niet deugdzzaam zouden zijn.

2.2.5. De duur van het inreisverbod moet overeenkomstig artikel 74/11, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet worden vastgesteld door rekening te houden met de specifieke omstandigheden van het geval. Alle elementen van de bestreden beslissing samengenomen maken duidelijk waarom de verwerende

partij in verzoekers geval heeft geopteerd voor een inreisverbod voor de duur van tien jaar. Waar verzoeker nog betoogt dat nergens wordt gesteld waarom dit inreisverbod proportioneel en redelijk zou zijn, komt het aan hem toe om *in concreto* aan te tonen waarom dat niet het geval is. Ook op dit vlak houdt hij er het zwijgen toe. De Raad kan niet vaststellen dat de duur van het inreisverbod en de gevolgen daarvan buiten alle proportie zijn, waardoor het ten enenmale ondenkbaar is dat een redelijk en zorgvuldig handelende overheid tot eenzelfde beslissing zou kunnen komen in het licht van de in de beslissing vermelde omstandigheden en de mogelijkheid om een inreisverbod op te leggen van meer dan vijf jaar. Het is nu eenmaal eigen aan de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid zoals deze tot het bepalen van de duur van een inreisverbod, dat uiteenlopende beslissingen denkbaar zijn, die nochtans alle de toets aan het redelijkheidsbeginsel doorstaan (cf. RvS 13 oktober 2014, nr. 228.740)

2.2.5. Een onzorgvuldig onderzoek blijkt niet, net zomin als een kennelijk onredelijk handelen of een gebrekkige of onvoldoende motivering op zichzelf of samengelezen met artikel 13 van het EVRM.

2.2.6. De beide middelen zijn niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien februari tweeduizend zesentwintig door:

A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS